

De balsem van een bede

Christophe Schollaert

De balsem van een bede

*Wenn alle untreu werden,
So bleib' ich dir doch treu;
Daß Dankbarkeit auf Erden
Nicht ausgestorben sei.*

Novalis

PROLOG

Opmaat

Wat ik schrijf ligt op
tafel, op straat, te grabbel.
Uw wil geschiede.

*GEBEDEN, MEDITATIES EN CONSOLATIES VAN EEN
OUDE MONNIK*

(kwatrijnen)

Variaties op het thema van de zelfverloochening, alsook op het thema van de vervulling door de volheid van de goddelijke Leegte

1. Gebed

Ik ben niets, Heer, niets dan wat poeder in Uw hand;
ik heb niets, Heer, niets dan mijn geloof in U, want
ik wil niets, Heer, niets dan dat U aan mij blijft slijpen
als aan een doffe, onbehouwen diamant.

2. Consolatie

Niets ben ik, Heer, omdat U altijd zegt: "Wees Mij.";
niets heb ik, Heer, omdat U altijd zegt: "Wees vrij.";
niets wil ik, Heer, omdat wat mensen doorgaans willen
niet leidt tot blijdschap, en U altijd zegt: "Wees blij."

3. Meditatie

Zonder U ben ik niets, omdat U alles bent;
zonder U heb ik niets, hoe ik het keer of wend;
zonder U wil ik niets, behalve dan U blijven
zoeken, U niet vinden, U zoeken, elk moment.

4. Consolatie

Omdat ik niets ben, Heer, en niets moet willen zijn;
omdat ik niets heb, Heer, wat ik kan noemen 'mijn';
omdat ik niets wil, Heer, dan mijn wil op te geven
in ruil voor Uw wil, en het maal van Brood en Wijn.